

Interview: Triveni – Rescue Foundation India

Mumbai, India

Interview Utrecht, 28 januari 2010

Triveni brengt samen met haar organisatie-manager Mahesh Ruparelia een bezoek aan Nederland en Engeland om fondsen te werven en huidige fondsverstrekkers te ontmoeten en bedanken.

Triveni is een kleine Indiase vrouw, met een ‘zacht hart en een ijzeren wil’ aldus haar collega Mahesh. Wij komen er tijdens ons gesprek achter hoezeer deze uitspraak klopt. Gevraagd naar haar droom voor de toekomst antwoordt ze direct dat haar droom pas uitkomt als vrouwenhandel en gedwongen prostitutie van meisjes en vrouwen geheel uitgebannen zijn. Al vele jaren zet ze zich in om dit in haar woonplaats Mumbai, en inmiddels ook daarbuiten voor elkaar te krijgen.

Haar organisatie heet de Rescue Foundation, en zij hebben inmiddels ruim 60 medewerkers. Rescue Foundation is een lokale NGO (Niet-Gouvernementele Organisatie), gevestigd in Mumbai. Veel medewerkers zijn zelf voormalige slachtoffers van vrouwenhandel. Zij begrijpen heel goed hoe ze de meisjes die net gered zijn kunnen steunen en opvangen. De medewerkers van Rescue Foundation redden meisjes in India uit de prostitutie, vangen ze op, bieden ze medische en psychische begeleiding en werken aan hun re-integratie in de samenleving.

Het prille begin

Triveni deed in 1993 als journaliste onderzoek op straat voor een artikel over het ‘red light district’ in Mumbai. Ze sprak een huilend meisje aan van nauwelijks tien jaar oud en vroeg haar of haar moeder bij een klant was. Het bleek dat het meisje zelf klanten had en gedwongen in de prostitutie werkte. Triveni was geschokt en vertelde haar man het verhaal. Ze besloten het meisje van straat te halen en haar in hun eigen, bescheiden, huis op te vangen. Dit meisje was het eerste van velen die Triveni en haar echtgenoot redden. Ruim 8 jaar lang vingen ze thuis meisjes op die ze uit de bordelen van Mumbai haalden. In 1999 richtten ze samen een stichting op die een huis zou beheren waar de meisjes opgevangen konden worden. De eerste in zijn soort in Mumbai. Een paar jaar later werd de stichting omgedoopt in Rescue Foundation. Van de Indiase overheid ontvingen ze een toelage om dit huis mogelijk te maken. Triveni’s echtgenoot is helaas in 2005 bij een auto-ongeluk om het leven gekomen.

Opvang in Mumbai, Pune en Boisar

Inmiddels heeft Rescue Foundation drie vestigingen, in Mumbai, Pune en Boisar. Dankzij het succes van de vele reddingsoperaties in de bordelen van Mumbai, brengen de meisjeshandelaars hun slachtoffers vaker naar Pune, 200 km. verderop, om ze daar in de prostitutie te dwingen. Daarom heeft Rescue Foundation in 2008 ook een opvanghuis in Pune geopend, met capaciteit voor 40 meisjes.

Op dit moment wordt er gewerkt aan de uitbreiding van de huisvesting in Boisar, dat op het platteland ligt. In Boisar is een ‘Recovery Care Centre’ gevestigd, primair voor de HIV-positieve meisjes die gered zijn uit de prostitutie. Bij 15% van de meisjes die gered worden wordt HIV geconstateerd. Zij hebben extra medische en psychische begeleiding nodig. Ze zijn soms heel depressief en hebben geprobeerd zelfmoord te plegen. Het Recovery Care Centre is er helemaal op ingericht deze meisjes op te vangen, en hen voldoende medische zorg, gezonde voeding en rust te bieden. In Boisar bevinden zich voornamelijk minderjarige meisjes. Gezien hun complexere situatie kunnen ze in Boisar tot 2 jaar lang opgevangen worden. Boisar is niet alleen een opvang- en medisch complex, Rescue Foundation heeft er ook tuinen, een aantal akkers en een kleine veestapel. Dit betekent een eerste stap op weg naar financiële onafhankelijkheid voor de organisatie, waarmee ze

de continuïteit in hun werk, ook op de lange termijn, kunnen garanderen. Zolang als het nodig is, totdat er in India geen meisjes en vrouwen meer gedwongen in de prostitutie werken.

Het opvanghuis in Mumbai heeft een capaciteit voor 100 meisjes en vrouwen. Van hieruit worden ze meestal binnen 2 à 3 maanden teruggebracht naar hun plaats van herkomst. Ze komen meestal uit arme dorpen in Noord-India, Bangladesh en Nepal.

Triveni leidt de reddingsoperaties. Dit is niet zonder gevaar. Bij MIVA/oneMen heeft Rescue Foundation gedurende de afgelopen jaren al een aantal malen met succes een aanvraag gedaan voor een kogelvrije reddingsauto. De reddingsoperaties worden weliswaar begeleid door de plaatselijke politie, maar Triveni gaat voorop bij de invallen in de bordelen.

Na een aantal mislukte invallen bleek dat politiemannen in Mumbai informatie lekten naar de bordeelhouders over een voorgenomen inval. Hierdoor konden ze de meisjes tijdig verplaatsen. Nu wordt het adres van de inval tot het laatste moment geheim gehouden voor de politie en leidt Triveni de politie naar het bordeel waar meisjes vastgehouden worden. De politie gaat vooral mee om Triveni en haar medewerkers te beschermen tegen de bordeelhouders.

Triveni identificeert de slachtoffers ter plaatse, en gaat de confrontatie met de bordeelhouders aan. De minderjarige meisjes zijn meestal verstoep, want prostitutie onder de 18 jaar is verboden. Triveni weet deze meisjes te vinden in de haar bekende 'hidden cells' in de bordelen. Ze heeft naar eigen zeggen pas rust als meisjeshandel helemaal uitgebannen is. Onvermoeibaar gaat zij de confrontaties aan met bordeelhouders, politie en rechterlijke instanties om hen te overtuigen van de noodzaak meisjeshandel en gedwongen prostitutie aan banden te leggen en uiteindelijk geheel uit te bannen.

Missing reports

In de meeste gevallen krijgt de Rescue Foundation van NGO's uit zowel Noord-India, Bangladesh als Nepal via zogenaamde 'missing reports' te horen dat er een groot aantal meisjes als vermist zijn opgegeven. Ze weten dat de kans dan heel groot is dat ze verkocht zijn aan bordeelhouders.

De opsporingsmethode die ter plaatse gehanteerd wordt is dat mannelijke medewerkers van Rescue Foundation zich als klant in het 'red light district' begeven. Zo komen ze in gesprek met de prostituees en proberen erachter te komen waar weer een groep nieuwe meisjes aangekomen is. Deze manier van werken is natuurlijk riskant. De 'hoerenlopers' van de Rescue Foundation worden wel herkend door bordeelhouders en vervolgens bedreigd of weggejaagd.

Rechtszaken

Zodra de meisjes en jonge vrouwen gered zijn moeten ze binnen 24 uur voorgedragen worden aan de rechtbank. Daar wordt bepaald of de meisjes nog minderjarig zijn en waar ze opgevangen zullen worden. De Rescue Foundation zorgt voor de eerste opvang en voor veilig vervoer van de meisjes. Ook heeft de organisatie het voor elkaar gekregen dat er speciale rechtszittingen zijn voor 'Prevention of Illegal and Immoral Trafficking' waar zaken die vrouwenhandel betreffen snel en gericht worden behandeld. De straf voor een vrouwenhandelaar kan oplopen tot 7 jaar celstraf.

Re-integratie is moeilijk voor meisjes en vrouwen die in de prostitutie hebben gewerkt. De meisjes hebben weinig zelfrespect of hoop dat ze weer een normaal leven kunnen leiden. Gelukkig zijn de vooroordelen vanuit familie en omgeving tegen voormalige prostituees de laatste jaren afgenomen. De meisjes worden nu regelmatig door hun familie weer opgenomen. Dankzij voorlichting en de inspanningen van organisaties als de Rescue Foundation, realiseren mensen zich dat de meisjes vooral slachtoffer zijn en een kans op een normaal leven verdienen.

Opleiding en 'Happy Marriages'

De Rescue Foundation probeert de meisjes en jonge vrouwen op te leiden om ze betere kansen te geven in de maatschappij. De meeste meisjes die bij hen terecht komen zijn analfabeet. Ze leren hen lezen en schrijven, en hebben een naaiatelier waar ze kleding leren (ver)maken. Soms beginnen ze na hun opvang een eigen zaak, een schoonheidssalon of een winkeltje.

Triveni en Mahesh zijn er trots op dat ze inmiddels een vijftiental meisjes, die niet terug konden naar hun families, hebben kunnen uithuwelijken. Als wij sceptisch reageren, vragen ze ons te beseffen dat in India bijna alle huwelijken gearrangeerd zijn. Een geregeld huwelijk is dus volstrekt normaal en een eervolle manier voor een vrouw om aan de man te komen. Als de medewerkers van de Rescue Foundation een meisje voldoende herstelt en geschikt achten, gaan zij op zoek naar een geschikte huwelijkskandidaat. Zij nemen de rol van de ouders van het meisje op zich en gaan in gesprek met de aanstaande schoonouders. De achtergrond van de meisjes wordt in alle openheid besproken en ze verzekeren zich ervan dat de aanstaande schoonfamilie serieus is om het meisje als echtgenote en schoondochter in hun familie op te nemen anders gaat het feest niet door.

Op deze manier hebben ze 15 'Happy Marriages' kunnen arrangeren. Medewerkers van Rescue Foundation hebben geregeld telefonisch contact met de meisjes gehad om zich ervan te verzekeren dat ze inderdaad gelukkig zijn. Kortom een volkomen legale en succesvolle wijze van re-integreren, aldus Triveni en Mahesh.

Meisjes worden meegelokt

De meeste meisjes die slachtoffer zijn van vrouwenhandel zijn van zeer eenvoudige komaf. Ze komen uit zeer arme gezinnen op het platteland en zijn meestal zonder enige opleiding analfabeet. Er zijn in Triveni's ervaring globaal drie manieren waarop meisjes en jonge vrouwen in de vrouwenhandel terecht komen:

- De vrouwenhandelaar raakt bevriend met de ouders, biedt hen een voorschot aan en neemt hun dochter mee naar Mumbai voor een 'betere baan';
- De vrouwenhandelaar trouwt met het meisje en neemt haar mee naar Mumbai om te wonen;
- De vrouwenhandelaar raakt bevriend met een aantal schoolgaande meisjes. Hij trakteert ze op eten en drinken en dient ze op die manier een verdovend middel toe. Eenmaal bewusteloos worden ze ontvoerd naar Mumbai.

Vrouwenhandel: na drugs en wapens de meest lucratieve industrie wereldwijd

De prijs van een meisje in Mumbai en omgeving varieert, volgens Rescue Foundation betaalt een pooier voor een mooi en jong meisje tot 100.000 rupees, omgerekend zo'n 1500 euro. De meisjes wordt wijsgemaakt dat ze minstens 10 jaar moeten werken om dit bedrag terug te verdienen en dat hun pooier ze daarom onmogelijk eerder kan laten gaan. In werkelijkheid hebben de meisjes dit bedrag in 2 à 3 maanden terugverdiend, met een gemiddelde van 25 à 35 klanten per dag! Het is duidelijk dat vrouwenhandel een groot probleem is, niet alleen in India. Wereldwijd worden er naar schatting 4,5 miljoen vrouwen per jaar verhandeld. Een schokkend aantal.

oneMen is blij dat zij organisaties als Rescue Foundation kan ondersteunen om vrouwenhandel de wereld uit te helpen!